

Kampagnen mod Eritrea

4 religioner i harmoni
i Eritrea.

Der kører i øjeblikket en systematisk misinformations kampagne rettet mod Eritrea, som beskyldes for at "have gigantiske slavelejre" (Politiken 11.juni 2015) og senest avisen Information som omtaler Eritrea som Afrikas Nordkorea. Dette er helt udokumenteret og der er brug for et mere retfærdigt billede af Eritrea.

Eritrea dæmoniseres i uhørt grad, senest med en bestilt FN Rapport(Commission of Inquiry: COI) om krænkelse af menneskerettighederne. Men Eritrea er vant til at være i modvind. FN har aldrig løftet en finger i landets lange kamp for selvstændighed. Tværtimod har FN ligget under for USA`s politik som ensidigt støtter Etiopien på Afrikas Horn. USA`s politik er hovedårsagen til "fejlslagne stater" i Somalia, Afghanistan og Irak. Og Eritrea er det næste land som skal tvinges i knæ. Der er alvorlige problemer med denne rapport fra COI: Man besøgte aldrig Eritrea og bygger alene på interviews med asylansøgere som har forladt Eritrea. Informationerne er ikke checket efter normal standard. COI er også påvirket af oppositionsfolk som er finansieret af NED (en

CIA-organisation).

De mange FN- organisationer som arbejder i landet er ikke blevet spurgt. COI beskriver generelt flygtninge fra Eritrea som politiske flygtninge, og både USA, Europa og FN har givet dem en særlig præmie med næsten fri adgang til asyl. Efter årtier med krig og ødelæggelse, har Eritrea investeret massivt i velfærd som uddannelse og sundhed. Der er fred i landet som har en sekulær regering, og alle forsøg på at destabilisere landet er slået fejl. Afrikanere flygter i tusindvis mod Europa og her tæller også eritreanere stort.

Grundlæggende flygter afrikanerne fra fattigdom, krig og undertrykkelse, men eritreanerne har fået en "fribillet" til vesten på grund af vestens kampagne og sanktioner mod landet. Flygtninge skal selvfølgelig have asyl når der er grundlag herfor, og der sker også overgreb på menneskerettigheder i Eritrea. Så rolig: Mit ærinde er altså ikke at sende nogen hjem og Eritrea modtager i øvrigt ingen som ikke frivilligt vil vende hjem.

Eritrea er et land som vandt sin frihed i 1991 efter 30 års krig. Eritrea har betalt store ofre for sin selvstændighed og Eritrea måtte igen forsvare landet i grænsekrigen 1998-2000 hvor Etiopien med USA's accept forsøgte at erobre Eritrea. Så flygtninge fra Eritrea er kommet i over 40 år som følge af krig mod landet. Men efter landet blev frit er der gjort kæmpe fremskridt i landbrug, sundhedsmæssigt og uddannelsesmæssigt, og man lader sig ikke diktere af nogen. En lang række af FN's Millennium mål er nået. Eritrea nævnes som "The threat of an example" i forhold til andre afrikanske lande som plages af ekstrem fattigdom, korrupsion og borgerkrig.

I 2000 blev fredsaftalen underskrevet med FN, USA, EU og AU's deltagelse. Men freden er ikke gennemført i praksis. Grænsen er ikke blevet demarkeret, da Etiopien fortsat har besat Eritreas territorium. Eritrea er blevet udsat for udokumenterede og fabrikerede påstande af den etiopiske

regering og deres rådgivere. Med USA's dominerende indflydelse i FN's sikkerhedsråd blev der vedtaget sanktioner mod Eritrea som er grundløse. Men som har haft store økonomiske konsekvenser for Eritrea. Det er et bevidst forsøg på at gøre Eritrea fattigt og svag. Og de dominerende internationale medier har længe opdyrket et negativt billede af Eritrea og beskyttet Etiopien, som er vestens favorit i området. Et land med over 85 mill. mennesker mod Eritrea's 5 mill. Eritrea bliver derfor nødt til at have et højt militært beredskab og informere befolkningen om nødvendigheden af at forsvare landet. Værnepligt beskrives som tvang, selv om det er en nations ret når den er truet, at mobilisere befolkningen til at forsvare landet. Prøv at sammenlign med f.eks. Israel som også føler sig truet. Men i modsætning til Israel som er en besættelsesmagt, så er en del af Eritrea besat af Etiopien.

Man skal forstå at militærtjeneste er en central værdi i Eritrea for at forsvare landet og alle borgere er velorienteret herom. I en situation med "No war, No peace" har mange ting været sat på pause i Eritrea. Der er ikke udfoldet den demokratiske udvikling som freden kunne bringe. Landets regering ser Eritrea truet som nation, og man må forstå mange handlinger ud fra dette.

Danmark har haft en "fact finding mission" til Eritrea og Etiopien for at finde aktuelle fakta om baggrunden for den store flygningetilstrømning til Danmark. Man har fremlagt materiale som sætter spørgsmål ved tidligere rapporter om Eritrea. Bl.a. om årsagerne til at man flygter (bl.a. fattigdom), risikoen ved at vende tilbage og omfanget af politiske fanger. Men denne rapport kritiseres af folk som aldrig har sat sine ben i Eritrea eller ikke været der i mange år. Måske skyldes kritikken at den danske rapport har sat spørgsmålstegn ved det ensidige billede af Eritrea som Vesten propagerer, og dermed bryder med USA's udenrigspolitik.

John Graversgaard

Pespektiv på Eritrea

af Daniel Ghebrelul. Formand
for Den eritreanske
støtteforening.

I 2014 har medierne haft enormt meget stof om eritreanere som søger asyl. Jeg er etnisk eritreaner og nylig hjemvendt fra et besøg i Eritrea skal jeg prøve at rede trådene lidt ud.

Eritrea er et land som vandt sin frihed i 1991 efter 30 års krig. Eritrea har betalt store ofre for sin selvstændighed og Eritrea måtte igen forsvare landet i grænsekrigen 1998-2000 hvor Etiopien med USA's accept forsøgte at erobre Eritrea.

I 2000 blev fredsaftalen underskrevet med FN, USA, EU og AU's deltagelse. Men freden er ikke gennemført i praksis. Grænsen er ikke blevet demarkeret, da Etiopien fortsat har besat Eritreas territorium. Og Eritrea er blevet udsat for udokumenterede og fabrikerede påstande af den etiopiske regering og deres rådgivere. Med USA's dominerende indflydelse i FN's sikkerhedsråd blev der vedtaget sanktioner mod Eritrea som er ulovlige og grundløse. Men som har haft store økonomiske konsekvenser for Eritrea. Det er et bevidst forsøg på at gøre Eritrea fattig og svag. Og de dominerende internationale medier har længe været støttet et negativt billede af Eritrea og beskyttet Etiopien, som er vestens favorit i området. Et land med over 85 mill. mennesker mod Eritrea's 5 mill.

Sidst år har Etiopien gennemført militærøvelser i grænseområdet for at provokere Eritrea. Eritrea bliver nødt til at have et højt militært beredskab og informere befolkningen om nødvendigheden af at forsvare landet. Man skal forstå at militærtjeneste er en central værdi i Eritrea for at forsvare landet og alle borgere er velorienteret herom. Man kan sammenligne med Israel og i Storbritannien fra 1945 – 1963.

Hvorfor spørger journalister i Danmark ikke om hvorfor Eritrea har ofret utallige liv i krige for at sikre landets selvstændighed og identitet? Som Etiopiens regering gerne ser slettet af landkortet.

Den etiopiske regering arbejder hårdt på at reducere den eritreanske identitet med alle midler.

Et hovedmål er her at undergrave Eritreas ungdom, så landet kommer til at mangle deres arbejdskraft til genopbygning af nationen. Og degradere den eritreanske militære kapacitet som forberedelse til et militært angreb på Eritrea.

Efter at Etiopien tabte krigen i 2000, har den etiopiske ledelse og deres sponsorer udviklet en plan for at lokke den eritreanske ungdom til at forlade deres hjemland og familier. Man tiltrækker de unge eritreanere med tilbud om fri adgang til USA og andre vestlige nationer. En politik som ligner USA's politik overfor Cuba.

Der bliver ikke stillet spørgsmål og menneskesmuglere tjener fedt på at lokke de unge til at rejse mod vest. Og fakta er, at der er bevilget mange asyl til flygtninge, som ikke er eritreanere, men udgiver sig som dette, da det anses for at være en "fribillet". Det er nøgne fakta som har været kendt længe. F.eks. etiopiere er kommet til USA med falske eritreanske dokumenter. Og som den danske mission også nævner i deres rapport.

Hvorfor tillader den etiopiske regering disse ulovlige

handlinger? Fordi den tjener flere formål for den etiopiske regering:

- Det hjælper med til at dæmonisere Eritrea. Ved at overdrive antallet af eritreanske flygtninge i Etiopien, så bruges det af internationale NGO'er og FN organisationer til understøtte straffeaktioner mod Eritrea gennem FN.
- For at lokke eritreanere væk fra deres land: Ved at gøre krav på humanitær hjælp til det overdrevne antal eritreanske flygtninge i Etiopien, så opnås der støtte til at tusinder af tigrinya talende etiopere kan sendes til USA og vesten som eritreanere.
- Som rekruttering af personer som når de kommer til vesten og USA kan deltage i og køre kampagner mod Eritrea.

Danmark har sendt en "fact finding mission" til Eritrea og Etiopien for at finde aktuelle fakta om baggrunden for den store flygtningetilstrømning til Danmark. Efter deres besøg, har denne "fact finding mission" fremlagt materiale som sætter spørgsmål ved tidligere rapporter om Eritrea. Bl.a. om årsagerne til at man flygter (bl.a. fattigdom) og omfanget af politiske fanger.

Men nu hører man at de oplysninger som denne mission har fremskaffet, kritiseres af folk som aldrig har sat sine ben i Eritrea eller ikke været der i mange år. Man kan ikke lade være med at tænke på om det er fordi denne "fact finding mission" har sat spørgsmålstegn ved det ensidige billede af Eritrea som er man er lykkedes med?

Eritrea er et gæstfrit land. Det er et besøg værd. Det er svært at genkende alle de beskyldninger vi hører i pressen. Jeg håber at flere vil besøge Eritrea og studere landets udfordringer. Eritrea har gjort kæmpe fremskridt i landbrug, sundhedsmæssigt og uddannelsesmæssigt, men lader sig ikke diktere af nogen. Nykolonialismen bygger på korrruption og "Onkel Tom" typer. Dem finder man ikke i Eritrea. Eritrea er en selvstændig afrikansk stat og fortjener en mere retfærdig

behandling.

Ovenstående indlæg har været sendt til dagbladene, men ingen har pt. ønsket at bringe det

---

Flygtninge fra Eritrea og Danmarks ansvar.

Eritreanere er i større omfang nu også begyndt at søge mod Danmark, og det har gjort indenrigsminister Karen Hækkerup så nervøs, at hun afviser at give dem asyl umiddelbart. Hun vil sende en mission til området, og undersøge om der er grundlag for at søge asyl.

Skal man opnå asyl skal en flygtning kunne begrunde, at de er blevet forfulgt eller kan forvente straf ved at vende tilbage til deres hjemland. Nyligt hjemvendt efter et besøg i Eritrea, skal jeg prøve at rede trådene lidt ud.

Eritrea er et land som vandt sin frihed i 1991 efter 30 års krig, hvor man måtte slås med både USA og Sovjetunionen, stormagter som mente at Eritrea blot skulle indordne sig under de skiftende diktaturer i Etiopien. Men "Against all Odds" så slog Eritreas frihedsbevægelse alle militære angreb tilbage, og har betalt store ofre for sin selvstændighed. En selvstændighed man igen måtte forsvare i krigen 1998-2000 hvor Etiopien med vestens accept forsøgte at erobre Eritrea.

Men freden er ikke indtrådt, da Etiopien fortsat okkuperer Eritreas territorium. Og vestmagterne, læs USA, vil ikke lægge pres på deres foretrukne partner i området, Etiopien. Tværtimod har USA brugt sin dominerende indflydelse i Sikkerhedsrådet til at vedtage sanktioner mod Eritrea, sanktioner som er grundløse og ulovlige, da de bygger på udokumenterede beskyldninger. Sanktioner som har medført store økonomiske konsekvenser for Eritrea.

Eritrea er blevet nødt til at have en høj militær mobilisering og bede landets befolkning, her også de unge, om at yde ofte for at forsvare landet. Det betyder at den militære værnepligt er en central faktor i forsvaret af landet, og alle borgere må være indstillet på at forsvare landet.

Men der er også kommet en ny ung generation, som har svært ved at skulle henslæbe deres liv i et fattigt land og samtidig være forpligtet til at være under militærtjeneste eller samfundstjeneste i offentlige institutioner. De søger mod de rige lande som mange andre unge afrikanere, og har et nærmest Disney-agtigt billede af vesten. Men realiteten er at de med ringe uddannelse kommer til at kæmpe hårdt for tilværelsen.

Eritrea er også et transnationalt samfund med store samfund af eritreanere i udlandet. En diaspora som er opbygget gennem mange års krig i Eritrea. Man kan sammenligne dem med palæstinenserne, men hvor eritreanerne har fået deres egen stat. Så Eritrea er ikke et isoleret Nordkorea i Afrika som Obama fabler om. Det er et samfund med tætte kontakter internationalt, og hvor eritreanere fra hele verden sender penge hjem og jævnligt besøger deres hjemland. I det hele taget er der en stor patriotisme blandt eritreanerne: De forsvare deres land, men er meget trætte af den fortsatte "no peace, no war situation" og håber på forandring til det bedre. Og Etiopien støtter i dag åbenlyst grupper som vil styrre regeringen i Eritrea med væbnet magt.

Men de unge kan ikke vente på fred, og derfor ser vi store

grupper af unge eritreanere som flygter ud af landet. Og hvor mange desværre falder i hænderne på kyniske menneskesmuglere på den lange vej mod Sverige som længe har været det foretrukne mål. Trafficking foregår systematisk og truer/lokker store pengebeløb fra de unge og deres familier.

Samtidig har mange lært hvad de skal fortælle for at kunne få asyl: At de vil blive straffet hvis de bliver sendt tilbage. Mine kilder i Eritrea fortæller en mere nuanceret historie. At værnepligtige nok bliver sendt tilbage til hvor de har forrettet tjeneste, men det kan man selvfølgelig også kalde en straf.

USA har lykkedes med at sætte Eritrea på "en sort liste" over lande man ikke kan lide og derfor sanktionerer. Hele propagandaapparatet i CIA og tilknyttede tænketanke sætter kikkerten for det blinde øje og accepterer Etiopiens sabotage af freden i området. Med den danske regering som aktiv deltager.

John Graversgaard

Bestyrelsesmedlem i Den eritreanske Støtteforening

Byagervej 144, st.th

8330 Beder.

27207290